
tilki
Kitap

şiir
kırık sandalye
erhan koçyiğit
ISBN 978-975-2470-12-5
1.Basım, İstanbul, Mayıs 2017
Genel Seri:125 Şiir Serisi:48

Tilki Kitap©
iletisim@tilkikitapyayinevi.com
www.tilkikitapyayinevi.com
www.BuDukkan.com

Genel Yayın Yönetmeni: Emrah Çelik
Editör: Benjamin AE
Kapak Tasarımı: Ajans Tilki
Mizanpaj: Kule Mizanpaj
Bizim Matbaacılık

Eserin bu baskıdaki tüm hakları Tilki Kitap©'a aittir. Alıntı dışında kullanımı yazılı izne tabiidir. Eserin tüm yasal ve fikri sorumluluğu yazarına aittir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir. Tilki Kitap'ın edebi değer dışında yayın kıstası bulunmamaktadır.

kırık sandalye

erhan koçyiğit

Yaşam Öyküm

Kırşehir merkeze bağlı Dulkadirli Karşıyaka köyünde doğmuşum… Köyümüz 30-40 haneli, camisi ve okulu olan fakat PTT şubesi olmayan şirin bir köydür. İlkokulu köye bağlı okulda bitirmeden Keçiören'e taşındık. Liseyi bitirdikten sonra idealim olan askerlik mesleğini seçmeye karar verdim. 2009 yılında Balıkesir Astsubay Meslek Yüksek Okulundan, 2015 yılında gerekli sınavlara girerek Kara Harp Okulundan mezun oldum. Sırasıyla Edirne, Hatay, Amasya garnizonlarında çalıştım. Halen Gelibolu'da görev yapmaktayım.

Evliyim ve dünyalar tatlısı bir çocuk babasıyım. Hobilerim arasında amatörce şiir yazmak, kitap okumak, deneme ve makale yazmak, fırsat bulursam bahçe işleriyle uğraşmak yer alıyor. Ailemle ve hobilerimle mutlu bir dünya içinde olduğumu belirtmek isterim.

İçimde okuma ateşi halen kor gibi yanıp devam etmekte ve ben bu ateşe asla söz geçiremedim. Küçüklüğümden beri hikâye kitaplarına numara verip annemin bardaklar içindeki eski vitrinine dizer, onlarla mutlu olurdum; annem kızsa da. Kitap okumaktan çok hoşlanan biri olarak size tasiyem, kitap okumaktan vazgeçmeyin! En iyi ve vefalı arkadaş kitaptır bence…

ÖNSÖZ

İlk çalışmam olan bu kitabımda, günlük olaylardan ve toplumsal değişimin çalışma ilişkileri üzerindeki etkilerini, kişisel ruh halimi, doğayla olan uyumlu ya da uyumsuz etkileşimimi, kısacası içimden nasıl geliyorsa, kalemime öylece hükmettim.

Samimiyet dolu haykırışlarımı yansıtan şiirlerimde, kendinizden bir parça bulup düşüncelerime, duygularıma komşu olursanız ne mutlu bana! Temalarını, çalışmalarımı kalbimden nasıl kopuyorsa o şekilde sürdürdüm. Serbest olarak şiirlerimi yazdım ve sunmaya cesaret edebildim.

Saygılarımla.

TEŞEKKÜR

Çalışmamda her türlü yardım ve destek sağlayan, bilgi ve tecrübeleriyle beni aydınlatan, çeşitli sektörlerde çalışan tanıdıklarıma, olumlu ve olumsuz değerli yorumlarını esirgemeyen arkadaşlarıma, dostlarıma, büyüklerime ve Özge Kaya, Esra Çalışkan Hocalarıma teşekkürü bir borç bilirim.

Son olarak hayatım boyunca manevi desteğini esirgemeyen, varlıklarını ve güvenlerini üzerimde hissetmekten her daim gurur duyduğum anneme, babama saygı ve şükranlarımı sunarım. Çalışmamı aileme, şirin yorumlarıyla beni cesaretlendiren kardeşlerime ve sevgisini eksik etmeyen eşime, dünyalar tatlısı Alperen'ime ithaf ediyorum.

Erhan KOÇYİĞİT

SAKLAMBAÇ

Çocuklar, bazen büyükler, bazen tabiat,
Bütün yaşayan canlılar hatta nebatat,
Senaryosunu tahmin edemezsen kaç,
Bul bir yer kendine başlıyor saklambaç…

Parklarda, köşelerde, kaldırım arasında,
Herkes bir alem kendi dünyasında,
Yorulunca geldim eve "Anne kapıyı aç!"
Çok uykum var, oynayıp durdum saklambaç…

Kimden kaçıyor çocuklar, arkadaşlarından,
Yetişkinler kaderinden, bazen dostlarından,
Seni bulur nasılsa ne kadar kaçarsan kaç,
Bize kader, masum çocuklara ilaçtır saklambaç…

ÜZÜM

Bir salkımın tanelerine benzer akraba,
Bazen en yakının, bazen olur akbaba,
Sana sevinç kaynağı bir tane daha,
Salkımda üzüm, yerlere düşer mutlaka.

Birbirlerine baka baka olgunlaşır bal gibi,
Dertler paylaşınca azalır tane tane nar gibi,
Sığınacak liman, ilaç olur; tutunacak dal gibi,
Menfaat yoksa giderler nehirde bir sal gibi.

Soğuklarda savrulur yerlere beş parça,
Ne fayda haykırışların olursun parça parça,
Kimse duymaz seni önce seslen arşa,
Aç ellerini dua et, anlat yüce mevlaya.

GURBET KUŞU

Daha bıyıklarım terlemeden düştüm yollara,
Hayat kurmaktı tek amaç, geldik senin yanına,
Kimseye derdimi anlatamadım, yakındıkça yakındım;
Bir bavul, bir kimlik, kimse yoktu gurbet kuşu…

Halimizi soran, derdimizi paylaşan olmadı,
Uyuyamadım, döndüm durdum sabahlar olmadı,
Hastalandıkça hastalandım, derdime çareler bulmadı,
Kara kuru bir öksürük kaldı gurbet kuşu…

Doğruyu söyledikçe aksi dediler,
Dediklerime inanmayıp olmaz dediler,
Kafamı attırdılar bir de deli dediler,
Yuvamızdan uçup gittik gurbet kuşu…

Arkamızda neler neler bıraktık,
Sevinci unuttuk derde dert kattık,
Kendi kendimizi öksüz bıraktık,
Sonunda yapayalnız kaldık gurbet kuşu.

DAR AĞACI

Ne zaman tanıdım bilemiyorum,
Şaşırıp kalmışım, bir yeri göremiyorum,
Öylece bağlandım, kimseyi sevemiyorum,
Duymaz mısın yar, sana sesleniyorum…

Kalbimde hissettiğim tarifsiz bir acı,
Başına takmıştım saadet dolu tacı,
Kendimi bulduğum yer şimdi bir darağacı.
Damarlarımda dolaşan tarifsiz bir sancı…

Sitemim sana değil, kendi kendime,
Darağacından düştüm, kendi kendime,
Benim dertlerimden belki de sana ne…
Hasretinden ölüp gittim, artık daha ne?